

Gedicht

HEIN VAN DER SCHOOT

Huis

Ik weet nog hoe het land zich plooid
een slabber rond het ouderlijk huis
de hemel die wind en zonlicht strooid
mijn moeder achter het fornuis

Hoe tinkelend zacht de regen verleidde
de glinstering, het bewasemde glas
waarin het kleine kon gedijen
hoe onontdekt dit alles was

Ik drink de thee, weet duizend dingen
hun lengte en hun breedtegraad
vanwaar de wind vanmiddag waait

De luiken open, herinneringen
mijn denkraam als een honingraat
waarin verleden heden aait